Вулин није разумео своју улогу у левичарском покрету Европе. Наш министар тврди да му је Алексис Ципрас одличан пријатељ и да се много обрадовао његовој победи, да ми идемо корак испред кризе јер смо „смањили плате у јавном сектору за десет одсто и део пензија…", да левица управо то тражи – „да се криза равномерно расподели, тако да најсиромашнији не буду оштећени, а да најбогатији поднесу терет кризе".

Па да видимо то око пензија. Како је то урадила Грчка, како Шпанија, а како Србија.

Минимална пензија у Грчкој је 486 евра, а влада Грчке је две године пре доласка Сиризе на власт, под притиском Европске уније и ММФ-а, наложила смањење од пет до 15 одсто за пензије веће од 1.000 евра, што је њихов суд прогласио неуставним али се тадашња власт на то није обазирала.

У Србији, влада је „заштитила 60 одсто пензионера", оне који имају 25.000 динара и мање. Влада Србије није смањивала пензије онима који имају сто или двеста евра. Она их је „заштитила". Вулин тврди да је Ципрас у децембру, кад је био у Србији, био његов гост. Па зашто му приликом тог гошћења није рекао да су наставници и учитељи баш тог месеца, уместо 400, добили плату од 360 евра или мање. У Србији. А у Грчкој, Ципрас хоће да укине драконске мере штедње, које су довеле дотле да општи минималац буде 500 евра. И да врати минималац на 750 евра. Грчки минималац, српски максималац. Србија „иде корак испред кризе", каже Вулин. У сјајном службеном „аудију", како је пре неки дан шефица посланичке групе социјалиста Дијана Вукомановић стигла до светосавског бала. „Шефови посланичких група имају право на службени превоз", поручује новинарима социјалисткиња.

Али ни тешке прилике у Шпанији и строге мере штедње по диктату „тројке" нису

натерале конзервативну владу Народне странке Маријана Рахоја да прекрши предизборна обећања и да угрози пензионере.

Минимална пензија у овој години у Шпанији ће бити 634,5 евра, за 1,6 евра више него прошле године, известио је ових дана мадридски „Паис”, који преноси званични извештај Владе. Максимална пензија повећаће се за 6,4 евра и износиће 2.560 евра. **Пријатељство с Ципрасом:**
Није само Вулин, него и Пабло Иглесијас, лидер нове шпанске левице Подемос, велики пријатељ грчке Сиризе и новог председника владе Алексиса Ципраса.

Али ова странка, израсла из покрета незадовољника који је у Шпанији 2011. запосео све тргове, озваничила се тек пре годину дана, а већ прошлог маја освојила је пет места у Европском парламенту јер је за њу гласало више од милион Шпанаца. На општим изборима крајем године Подемос би могао да освоји највише гласова, више него садашња владајућа партија десног центра и опозициона Социјалистичка партија. Њихов основни мото је „победа над политичким кастама”, у које, по њиховој дефиницији, спадају и леве и десне партије. За етаблиране партије, Подемос нема ниједну лепу реч. То су „фукаре које воде рат против нас грађана”, преко скривених моћника су „отели демократију” и док „деца гладују по школама, они пуне своје џепове”.

Своје европосланичке плате од 8.000 евра бруто или нешто више од 6.000 нето, покушали су да аутоматски смање на трећину, како су претходно и обећали у кампањи. Али из Брисела и Стразбура одговорено им је да тамошње рачуноводство нема право да им исплаћује мању плату од прописане. Они су онда основали заједнички фонд у који се уплаћују две трећине њихових европских примања. И из тог фонда дају се донације невладиним организацијама које се труде да олакшају живот угроженима. Нису им се придружили европосланици из „кастинске” шпанске левице.

Једном када Србија постане чланица ЕУ, кладим се да наши левичари европосланици не би пошли за примером Подемоса, већ би се држали свог класичног социјалистичког манира. На бал у службеном „аудију”, на базен у „Хајат”.**Најчвршћи гард:** Португалија и Шпанија, земље са обода Европске уније, с најтежим резовима које је преписала „тројка”, заузеле су најтврђи став према новој левичарској власти у Грчкој. Лисабон и Мадрид, где су на власти партије десног центра, оглашавају се својим аргументима: Нико према нама нема обзира када спроводимо најболније резове, зашто би сада били обзирни према Атини? Свакако, Шпанија и Португалија страхују да ће победа левице на југу Балкана врло брзо заразити Иберијско полуострво.

Португалија је Грчкој позајмила милијарду и сто милиона евра и хоће своје паре натраг. Шпанији Грчка дугује 26 милијарди евра, и није им баш по вољи да уместо тога добију мању суму новца. Упркос апелима опозиције да се Лисабон солидарише с Грчком, португалски премијер Педро Пасош Коељо понавља рефрен о жртвовању Португалаца. Кад је о враћању дугова реч, Мадрид не пристаје ни на најмање уступке Атини.

Иглесијас остаје пријатељ са Ципрасом, а програм Подемоса сродан је циљевима грчке Сиризе. Кад говоримо о новој европској левици, говоримо о солидарности, која се у Европи изгубила јер су се партије претвориле у касте. Да ли је српска левица то разумела, кад говори о богатим пензионерима, а не одриче се својих привилегија?

(Политика)